

◈ 何

עין משפט
נר מצוה

ב א מיי' פט"ו מהל' פסה"מ
הלכה יב:
ב ב מיי' שם הלכה יא:

תורה אור השלם

1. ואם מן הצאן קָרְבְּנוֹ לְזֶבַח
שְׁלָמִים לַיהוָה זָכָר אוֹ נִקְבָּה
תָּמִיד יִקְרִיבוּנוּ: ויקרא ג, ו

מזמור רע"י

[illegible]

שיטה מקובצת

א קאי ווע"ג דפפרק דס חטאת (לקמן דף 35.) תנן תורה אחת
כל החטאות היינו במילתא דכתיבה הם אשר יזה מדמה על הכפר [ו]
ויחיה איכא דאית ליה קר סברה לר' שמעון דריש מסכת מנחות
פ"ג (א.) וא"ת למה לי למכתב בחטאת חלב עכובא בכל עבודות
בבזבז כהדא וינמא חל למימס לא
לקת למרוא אף חטאת לא מחוק [ו]
דקאמר לעיל ו"ל דכי האי גוונא
זנינן דטרח ליה קרא וכחז א"י
מי לדרשא אחרינא וא"ת מנא לן
חטאת זניר עכובא בשניו בעלים
ש לומר מחטאת חטאת אע"ג
לעיל לא קאי עיקר פירכא סמיך
לזוטו [ו] מי גמירי מהדדי:

חטאת דעבודת כוכבים **אתיא**
מחטאת חלב שכן כרת
 מותה. יש ספרים שכתוב בהן חטאת
 דעבודת כוכבים וטומאת מקדש
 דשדיו ואינו נראה דלע"ג דכרת
 מותה חלב מקום איכא לנמיפרך מה
 וטומאת חלב שכן אינה צולה
 דפרכינן לעיל גבי חטאת מזורע:
חטאת קורבן דלף כתיב
 לחטאתו ^{יב} גבי עבודה
 על ונלן עכונא אבל כתיב לחטאת על
 צדים אחרים ואין צדק כלום:
 (יג) הנהך בואו אתיין במה
 צד. הקשה רבינו תם מה
 הנהך שכן אין צדלי דלות תאמר
 הנהך ומירק כיון דללי דלות גופיה
 פסולה שלל לשמה היינו ^{יד} מנחת
 וטע דפסולה שלל לשמה דתמן צריש
 נחות (דף ג.) ומפיק לן מדכתיבי כי
 טעם היא אין סברה שמה שצדלי
 דלי דלות יגרוס להם צעירות
 היות כשירין שלל לשמן כיון שהדלי
 דלות עצמן פסול וקשה איכא לעיל
 פריך גבי מזורע מה להנך שכן
 אין צדלי דלות תאמר במזורע מאי
 ושיא והלא דלות ^{טו} היינו חטאת
 עוף וחטאת העוף פסולה שלל

ומזה נדמתן בפרק קדשי קדשים (לחקן דף סד:) ומפיק ליה בצמור
ההנים^ט ומטמאת היא וכיון דפסולה בדלות היאך יש לה לגרוס בעשירות
ככשר שלא לשמה ולא חתמא והא חטאות חלז למדה משלמים
הקנא למאור והכי ילפי^י שאר חטאות בזה הלכך צביא היא
ידיקא פקח אחריו מקומן (דף ג.) אי דבר הלמד בהדיקא חזר ומלמד
מכיון אז לאו פירכא היא כלל דכולהו חטאות נמי ילפי^י למאור משלמים
ועבד הוא דילפינן בשאר חטאות מהנך דכתיב ערובא בגופיהו ואם
אמאר וחסטאות הנזכר כגון שעירי ראשי חדשים ומועדות מנלן הא
איתו בזה הכד דמה להנך שכן שני צעלים פוסל כהן מה שאין
בקרנן לצור דלאמר לעיל (דף ד.) דשני צעלים ליתא בצמור
ביחד אע"ג דלא שייך שני צעלים בצמור מ"מ פירכא טובה היא
אשכחנא פסח^י וקדושין (דף ה:) מה לכסף שכן פודין כן הקדשות
ומנוער שני חטאם בחופה וכן פרק החובל (ב"מ דף פה.) מה לאשה
אינה במילה ועוד קשה חטאות פנימיות לרבי שמעון דלאמר^י כל
אינו על מוצה החיזון אין זו משום פיגול איכא למיפרך מה להנך
כן פיגול פוסל בהן האמאר בחטאות הפנימיות ויש לומר בדבר העלם
דבר של צמור כתיב חטאת הקהל היא ודריש מינה בת"כ^י שפסול שלא
משמו אם כן אשכחנא צמור וגם פנימי לעבד ולתאוריה לשם משלמים:
וגד^י בשאר ימות השנה לשבוע פסח^י היינו קודם הפסח דבעי
עקירה או כגון דלדחו צעלים שפסח שני אצל אחיכ^י וכן
פסח בשאר ימות השנה שלמים ושלמים לשם פסח קשיתו^י

כדאמר בפ' תמיד נשחט (פסחים דף סד.) ובפ' שני דחולין (דף ג.)
 ישבו פסול. (כתוב) [ה] בקוטרם דלא חזו למלימתייהו [ו] ורבינו
 זין הערצים וכמה פעמים שנה הכתוב בקציעות זמנו בארץ
 פסח ששחטו שחרית דמזין הערצים נפיק ואין לומר דנפיק
 מי מילי למאור אבל לעכב לא: ואם מן הצאן קרבנו. פי' בק
 הו' תימה דאי לא [ה] מיימי קרא יתירא מנא ליה לאוקומי בפסח וגו'
 אי [ועי'ל] [ה] דבסמך [דף קיג.] דרש כבד לרבות פסח אלא ופירש
 עד השתא איירי בכש וה"נ י"ל מדכתיב לעיל לא מן הבקר קרב
 ביו: אי הוה כתב איוב השלמים [ה] כדקאמרת. הוה ליה למי
 בויא הוא. משמע ליה לגמרא שהוא רבויא כדאמר (ב"ק דף ק)
 לא דרשינן ליה בכלל ופרטא אלא ב

[illegible]

כל הזבחים פרק ראשון זבחים

[illegible]

כדמרי' [ח] במס' פסחים (דף טא)
 שחטו קודם תלוז פסול דכמיז בין
 הערבים וכמה פעמים שנה הכתוב
 בקציעות זמנו וזמנו ב"ד בין הערבים:
 שלא לשמו כשר. דמפרש ואולי:
 מהני מילי. דבשאר ימות השנה
 שלא לשמו כשר: ואם מן האלן קרבנו
 נו'. (א) לאו קרא יתירא קא דריש אלף
 משמעוהא דקרא משמע ליה הכי
 ואם דבר הבא מן האלן (א) דהיינו
 פסח שאינו בא אלף מן האלן היה
 קרבנו הרי הוא לזבח שלמים ועל
 דרךך שלא בזמנו קאמר דאלן בזמנו
 הרי ילפינן ליה לעיל [ח] דפסול: ואי
 לשם שלמים יתפרש אלף שחטו לשם עולה
 : שלא לשמו כשר ואפילו שחטו לשם עולה
 . קרא יתירא הוא דמצי למכתב לשלמים:
 והוי כוופיה. שחטו לשם עולה יהא עולה
 וזבח: ה"ג אי הוה כמיז לשלמים וזבח דקרא
 הוה משמע יהא כשלמים [א] או כשאר זבח:
 ושלמים. הכי משמע לכל זבח שחבחנו לשמו
 לזבח מן כלו'. אמאי דריש להאי זבח שלמים
 לזבח מן האלן יהא לכל הוצאים כלל ששאר אלף
 הוצאים פטר שלא הכשרויו עקירת שמו שלא
 ול שחטו לשם זבח אחר פסול: ואפי' לעופות [א]
 [א] עוף: אף כל שהוא שלא לשמו. יא' לשמו:
 שחטו לשם חטאת ואשם יהא פסול אפילו
 בזיוא הוא. אינו לשון כלל ולא דרש' ליה בכלל
 [א] [א] בזין מרבי' לשון אלף משמעוהא המקראית
 ל אשר תאזה נפשך כלל (א) וכן מן ההבמה
 אלף לזבח שלמים שמי חיצות דבזוקות הן
 שלמים [א] וקרא יתירא בעלמא הוא דהוה מצי
 מקרא של לשון ייחור [א] אינו לכלל ופטר אלף
 לשלמים וזבח דמי דליתרבי ליה כל ההוצאים

וְאֵלֶּה הַדְּבָרִים (פסחים 97 עג): דְּבָרֵי הַיּוֹם עֲקִירָה:
 יָמִים (97 פה). שָׁחֲטוּ קֹדֶשׁ חֻלּוֹת פְּסוּל שְׁחֵמֶר
 וְיִגְדָּה דֶּה"ש נָמִי מִשְׁמַע לִקְנוֹן בְּגִמְרָא (97 יא):
 שְׁחֵמֶר שְׁחֵמֶר שְׁחֵמֶר שְׁחֵמֶר שְׁחֵמֶר שְׁחֵמֶר שְׁחֵמֶר
 דְּרִישׁ אֵלֶּה מִשְׁמַעוֹת דְּקָרָא מִשְׁמַע לִיה הִי
 הוּא צִיָּן לִמְכַח לִזְבַּח הַשְּׁלָמִים (כה) דְּלֹאשְׁלָמִים
 כִּי בָמֶר הִי שְׁלָמִים וְאֵם מִן הַעוֹלָם קִרְבָּנוֹ פְּסוּל.
 יִיבִי אֵם כֵּן (ו) הֵלָן מִיּוֹמָה הוּא לִמְכַח מִשְׁמַע
 וְקִאֲמַרְתָּ דְּשְׁלָמִים לִיה צִיָּן כֵּל: אֵלֶּה יִזְבַּח
 וְיִזְבַּח דְּמִשְׁמַע לִיה לִחֲלֹק צִיָּן כֵּל לִזְבַּח הִילָכ:
 וְאֵלֶּה בְּפִירוּשׁ:

ו[1] דאי לא מיתורא דקרא מנא ליה לאוקמי בפסח כיון דבשלימים
א' חצית [ועי'ל.] ועי' ח"י דמפרש עפ"י נוס' זה: ל' ואם עז קרבנו
וכנר' כ"פ גירסת רש"י. אך רא"ש הגיה לזבח ושלמים כג' ד"ו גז'
ד מחלוק בין כל לבכל, דכל כללא ובכל רבויא, ה"ג משמע ליה
(ט"ו) ובשמכ"י הגיה כלפינו. גם צ"ח הוסיף להצ"ק, אבל הנוסח שם

ח' יהא כשר אס שחט קודם זמנו. קמ"ל בין הערצים דפסול הוא משום פסח הערצים לפסלו משום פסח (ותוס' הר"פ): תוד"ה חנך בו' וקשה א"כ לעי' תו' ר"פ ותוס' סוד'.

מסורת הש"ס

(א) ירוש' פסחים פ"ה ה"ב,
שקלים פ"ב ה"ד, (ג) לעיל ד:
ז"ק סד. חולין סו. (כריתות כה),
(ג) ירוש' שם, (ד) קדושין כד
ב"ק נדה לג, (ה) ויקרא חובה
פי"ח ה"ט, (ו) לקמן יד. וש"נ,
(ז) ויקרא חובה סוף פרק ו:

הגהות הב"ח

[illegible]

שינויי נוסחאות

[illegible]

יב. גליון (ש"מ): [בח] ז"ל שלמים
(ש"מ): לא קרבנו נמחק (דש"מ):
וראה אות ג: לג' דז"ו כל כללא
חלק בין זבח ובין לזבח, היילכך
לפנינו בכל כללא וכו':

ואת"ל למה לי צ"ן הערבים תיפוק ליה
דפריך גבי מצורע וכו'. וי"ל דהאיל